

מסורת הש"ס

(א) לעיל ו. יב: כב. לקמן 68.
 שבת ו. ק"ו. (ב) [לקמן 68:
 עה.]. (ג) נדפוס ייחודי ליתא
 מלת אחי' וגם רש"י ל"ג לה,
 (ד) [נספח: אחי.]. (ה) [נדרות
 כו. ושם נספח.]. (ו) רש"ל ע"י
 יעב"ץ ורש"ש.]. (ז) [נדף סא.
 ד"ה אם יש לפניה דקה.
 (ח) [וע"י מוס' לעיל כו. ד"ה
 מערב.].

הגהות הב"ח

(א) גמ' אמר רב אבהו בר
אבהו אמר רב כולם חרות
פחת: (ב) יישי' דיה ולי
שניק וכי וענשות של רבים
היא אלמה וכי ואמר ליה
איזה משקלך: (ג) דיה
רטו וכי של תגר דר שלא:

לעזי רש"י

אלדווייז [אלידוויז].
גזושרה, מרפסת.

מוסף רש"י

יתן על כן אמר ר'
 יהודה. לשל משה חזר
 בנודע עליה משה לבין
 שבעה עד חזר וכן
 שבעה משפחות להרבי.
 דברי ר' יהודה
 מביא משה בן חזקיה
 וכן ויחם. כפרה על
 גנות העיר וקטן 1.45
 וקאמר כנחיתא יתן
 כן אלפי עולות וכן
 חקקה. חולל וזבח
 מחילת מעליהם. מחילת
 הבית מכלן ומחילת
 אש מכלן. וכן כפרה
 פירוש (על 1.4) לא
 אעתי. וכן
 ויבטחו 1.4 לא יתנו וכן
 ויבטחו משה לא כפרה
 וכן (על 1.4) שנה יתנו
 ויבטחו.

בית חנאל (המסך)

[illegible]

א. נראה דל"ל וחזרה ומעשים
של יחד.

ו משובש הוא ולא דמי לדגלי מדבר:
לחיות פתחי פליסיהן לאורכם ויהי"ר
לאורכה הלך אין שם עבר הן רשעין
בדן משום דמי והי דמי כפי רה"ר
יואלין ונגנן דרך פתחיה לבאן
ולבאן ויהי"ר וז מהפחתם שטול
מעורבין דא ואסרי אהדי: **אבל**
לרבה. בני שני העברים לראש
האחד לבד ובני שני העברים לראש
השני לבד מערבין שהי יטילין
להתקל אלו מאלו ולא יהא דרך לאלו
על אלו ויורדין להן אלו פתח שאגלן
ואלו פתח שאגלן: פלוגתא דרבנן
ור"ע בפרק הדר (לקמן דף עה.):
רגל המהורה פלוגתא אורסא של
במורה. רגל ר' יחיאל וז' לחיות

מזו והחילונו פתחמה להר"ר והפנימית
אין לה פתח להר"ר אלא יותאח דרך
החילונו ולא מביעאח היבאח דעירבו
דיוורן שחילונו לבדן ובני פנימית
לא עירבו בנייהן לבדן להיות מותאח
במשמש חצר לעצמו דהרא רגל
האסורה במקומה דאסרה דריסת
הרגל דיהו אחילונו אפי' לרגלן
דיוון בכתנר גנוסיהו אקרי ליהא
למכסיהו למיחד דשא דיהו יימחלו
על דריסת הרגל שיש להן על החילונו
אלא אפי' עירבו זו לעצמה וזו לעצמה
דהיא פנימית מותרת במקומה
פליג ר"ע ואומר דריסת הרגל
דיהא אסרה אחילונו ופנימית מותרת
וחילונו אסרה והבא נמי יתאסר
אהדי: **דפנימית אחרא דשא**
ומשמשא. דכיון דמותרת במקומה
כגון זו כופין על מדת קדוש שלא
יהא זה היום דריסת הרגל על
החילונו אלא תתקור לנת שגניהן
ותמשש במקומה: **אבל הכא.** הרי
רשות הרבים של אלו ושל אלו אחד
הוא שאין שני בלמאע אורכו
ולא רמו של מחלה לומר תיחד
דשא ותמשש את כולה במקומה ויכי
מית לסלק הני מהני: **מכיו נמי**
אסרי אהדי. דכיון דמעיקרא של
יחד הוה ויהו מערבין אלו כולה
והורגלו להיות אחד אסרי אהדי
ואפי' איבא לחי זו קורה למכיו לא
מהני: **דעבוד דקא.** פתח נמון
בדאכל של מכיו דגלו דאדעמיהו
לאסתחוקי כל חד משכניה: **לפתחו.**
לפתח חצירו: **אינו אוסר על המכיו.**
אם לא נשתתף עמחן דגלי דאדעמיהו
דאסתק: **נא שכן לה שיעור.** ועיר
של רבים והרי אינו של רבים הוה
מדקאמר ליה עיר של יחד ונעשית
של רבים (ו) אלמא היהא שעמא דרבים
הוה ואמר ליה איניו מעיקרא נמי
דרבים הוה אלא אשפה הוה לא

[illegible]

וזה שפי' בקונט' של
החלוט' לא דוקא לניכ
תלקט לגמרי מר"ר דה
ס"ר דלמרי' הכא מי מני

ואין לה אלא פתח אחד מערבין את כולה
מאן תנא דמערבא רה"ר אמר רב הונא
בריה דרב יהושע רבי יהודה היא ^אדתינא
תר על כן א"ר יהודה מי שיש לו שני
בתים בשני צידי רה"ר עושה לחי מכאן
ולחי מכאן או קורה מכאן ולחי מכאן
ונושא גותן באמצע אמרו לו אין מערבין
רה"ר בכך אמר מר ואין מערבין אותה
לחצאין אמר רב פפא ^אלא אמרו אלא
לארבה אבל לרחה מערבין כמאן דלא
כר"ע דא' כר"ע ^אהא אמר רגל המותרת
במקומה אוסרת ^אפ' שלא במקומה אמר
תימא ר' עקיבא עד כאן לא פיתחא רבי
עקיבא התם אלא בשתי חצירות זו לפני
מזו דפנימית לית לה פיתחא אחרינא אבל
הכא ^אהני נפקי בהאי פיתחא והני נפקי
בהאי פיתחא איכא דאמרי אמר רב פפא
לא תימא לארבה הוא דלא מערבין אבל
לרחה מערבין אלא אפילו לרחה נמי לא
מערבין כמאן כר"ע אפילו תימא רבני עד
כאן לא קאמרי רבנן התם אלא בשתי
חצירות זו לפנים מזו דפנימית אחרא לרשא
ומשתמשא אבל הכא מי מצו מסלקי רה"ר
מהכא אמר מר או כולה או מבוי מבוי בפני
עצמו מ"ש דלחצאין דלא אדאמי אהרדי
מבוי מבוי נמי אסרי אהרדי הב"ע ^אכגון דעביד
דקה וכו' ר' הא דאמר רב אידי בר אבין
אמר רב חסדא ^אאחד מבני מבוי שעשה
דקה לפתחו אינו אוסר על בני מבוי' היתה
של רבים והרי היא כו' רבי זירא ערבה
למאת דבי רבי חיאי ולא שבק לה שיוור א"ל
אביי מאי טעמא עבד מר הכי אמר ליה סבי
דידה אמרי לה רב חיאי בר אסי ^אמערב כולה
ואמינא ש"מ עיר של יחיד נעשית של רבים
היא א"ל לדידי אמרו לי הנהו סבי ^אההיא
אשפה הוה לה מחד גיסא והשתא דאיפניא
לה אשפה הוה לה כשני פתחים ואסרי א"ל
^אלאו אדעתאי כעני מניה רב אמי בר אדא
הרפנאי מרבה סולם מכאן ופתח מכאן מהו
א"ל הכי אמר רב סולם תורת פתח עליו
אמר להו בר נחמן לא תציתו ליה הכי
אמר ^א רב אדא אמר רב סולם תורת פתח
עליו ותורת מחציה עליו ^אתורת מחציה

עליו כדאמרן: תורת פתח עליו בסולם מערב רצו שנים מערבין ומי אמר רב נחמן שמואל "אנשי חצר ואנשי מרפסת ששכחו ולא

[illegible]

דפנימית אחדא דשא ופשתמש
 יאה לה דריתס הרגל ע
 קפידא דדריתס הרגל דל"כ מהמס
 דרך חיזונה נפקא און לנו ספקלא
 ממלקין לבו ר"ר' מנחם אלף חיזוד
 דשא מלהשמש בחיזונה קאמר וכן
 עשיית דקס דשמעתון לענין שמיט
 אל לענין חילוק: **אבל** הא מי
 בצי' סבלי' בל' פ' דוקא פנימית
 אחדא דשא בחיזונה חיזונה שאר
 מקוה דעיקר חיזונה לבני חיזונה
 אבל ר"ר' הו להי כמו להי ונחנס
 פ"ה דנב"ר אין חילוק בנחנע ארטו
 ואל רשנו מחיל' לומר חיזוד דשא
 דנחנע: **מבוי** מבוי יחד אחד
 אהרד' פ' בקוע' כיון דמעיקרא
 של יחד הוא והיו מערבין את כולה
 והורגלו להיות אחד קארי אהרד'
 ואפי' איכא להו אן קורה למבוי לא
 נחנע וקאס לרי' דלמר כ"ק (ד' יד):
 עושה לחי לחי מבוי יס' לו חזי מבוי
 אלא משחר' חזי מבוי בפני עלמו

רַב נִיסִים גֵּאֹן

מאן דלא ברי עקיבא דא
עקיבא האמר רגל
מזוהרת במקומה אוסרת
לא במקומה. עיקר דברי
ר' עקיב' בספר הדר עם
זכור: הנהן ר' עקיב'
(ספרות) את החיצונה
דריסה הרגל אוסרתה.
נמרא גרסי זו דברי רבי
עקיבא דאמר אפי' רגל
מזוהרת במקומה אוסרת
שלא במקומה.

רבינו חננאל

דעקור דקה. מחילה גבוה ל' (פ"ה י') עפמים ב'גון אלטנא כפי המבוי וזבונות' פירש פתח נמוך בראש כל מבוי ופירושו יראה מדאמר ברש כל גגות ולקמן דף פס':) בנה עליה ע"ג גביו ועשה לפניו דקה וחסר ככל גביו כולן ולפי יתכן לפרש שם אכל לשון פתח ומיהו כסוף פירקין פ"ה דקה מחילה: **ורא** שבב דה שויר. משמע דלא שכן לא שויר הוה עדי שפיר ואלא הוה פריך עליו אזוי מצי דא"כ משמע כפי הקונט' דפי' בחמתי' דשל רבים והרי היא של רבים מהני ליה שויר וכן משמע לקמן (ד"ס.) גבי מחסא דמהני על שויר אלע"ה של רבים דמשמע בפ"ק (דף י:) ומעיקרא נמי היתה של רבים דאי של יחיד לא היתה לריכה שויר ויהא נדקט בחמתי' של רבים ועשית של יחיד לאמשועי' דלע"ג דנעשית של יחיד בעיא שוירי:)

בעא מצינה ב' מרבה. לא גרס מרבה בר אבוח דעליו לא היה אומר בר נחמן לא תצונו כ"ל דרגו היה: **תורת** ע"זי בסוף' שבב ב' הציריות. מורכ מחי עילוי להקל היה יכול למצוא ממי כסולס שצ"ב חצירות כגון שלפסו בסולמות: דלעזר

שבין שתי חצירות רצו אחד
הכי והאמר רב נחמן אמר

שקוּתם אַחַד וְיִסְגִּי לָהֶן מִפְתָּחֵיהֶן וְלֹא
בִּזְרוֹחַ לְחֻמּוֹתָהֶן: תּוֹרֵם מִיָּחִיל עֲלֵיהֶן.
רַחֲבֵד ד' בִּינִיָּהן הָרִי הוּא כְּשֵׁי חֲלִירֹת
דֶּרֶךְ גִּזְבֵּה הַכּוֹתֵל וּדְרֶכְךָ נִקְבִּים וְסִדְקִין
עִירֻדִּין אֲלוֹ לְעֻמָּן בְּנֵי בָּתִּים שֶׁל חָרָן וְ
לְעֻמָּן לְחָרָן שִׁחְמָשׁוּ וְזוֹ חֹז: וְעַי אֶת
וּפְתוּחוֹת וְלֹאֵר וְעֻשִׁין מִרְסַּפֵּת עַל אֶת
לְשׁוֹת הָרִבִּים דְּרֶכְךָ הַחֲצֵר הָרִיָּא לְפִי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones